

BALI-TIGRIS MAGYARORSZÁGON

A Bali-tigris a „legek” tigrise: a legkisebb testű, a legkisebb (múltbeli) elterjedésű és a legritkább alfaj – ez utóbbi állítás, mivel kipusztult állatról van szó, sajnos már csak a múzeumi példányokra vonatkozik

Az egykor kártevőként irtott, csapóvassal csapdázott, vadásztrófeának gyűjtött nagymacskából csupán azok a példányok maradtak

Buzás Balázs felvétele

fenn az utókornak, amelyek valamilyen úton-módon múzeumokba kerültek. Összesen kilenc ilyen példányról van tudomásunk; ezek egyike a Magyar Természettudományi Múzeumban őrzött koponya.

Annak ellenére, hogy a régebbi gyűjtésekből származó állatokról gyakran csupán elenyésző mennyiségű információ áll rendelkezésünkre, az 1911-ben Nyugat-Balin elejtett tigrisről, illetve elejtésének kö-

rülményeiről ritkaságszámba menően sokat tudunk. A gyűjtő, báró Vojnich Oszkár ugyanis 1911-ben részletes beszámolót közölt a Vadászlapban az inkább kíváncsiságból, mint vadászszennvedélyből történt vadászatról. Alább rövid kivonatot közlünk elbeszéléséből:

„Bali sziget nyugati felében, az északi part mentén, a Goendoel hegyvidékén tigrisnyomra találtunk. [ ] Az emberek, egy a tigris által frissen leütött kidang (őz-féle állat) tetemre találtak. A csapdát a kidang előtt állították fel igen sűrű helyen. Munaut csaknem biztosra vette, hogy másnap meglesz a tigris. Én nem vettem annyira biztosra a dolgot, mert a sok embernyom gondolkozóba ejthette volna a tigrist. De nem. [ ]

A csapda elkapta az egyik első lábát, ferdén a csukló alatt. [ ] A benmszülött vadász integetésére, hogy csak löjek, célba vettem a közbe-közbe ordító állat fejét...”

Az erősen sérült koponya (mely a legnagyobb az ismert Balitigriskoponyák közül) 1947-ben, Vojnich Oszkár vadásztrófeáinak megvásárlásakor került a Magyar Természettudományi Múzeumba – szomorú, ám legalább megmaradt mementójaként egy megszervolt nagymacskának.

Csorba Gábor–Buzás Balázs–Farkas Balázs